

Det giver en lidt anden beregning af studerende pr. fastansat end de tal, der offentliggøres i Fyns Stiftstidende den 2. november i år, hvor man nemlig henholdsvis i København har ca. 31 studerende pr. fastansat, i Århus ca. 34 og i Odense ca. 50. Af de 600 studerende ved Odense Universitet er de 180 – altså en ret stor andel – i øvrigt optaget her i september i år, og derfor er jeg ikke i tvivl om, at Odense Universitet netop nu er gået i gang med at ansætte flere fastlærere. Jeg mener ikke, at disse tal er de afgørende; det er derimod efter min mening mere væsentligt, at undervisningsbevillingerne til universiteterne siden 1980 er blevet tildelt på basis af opgørelser af antallet af aktive studerende.

Der er et taxameter, som er fælles for de tre historiske institutter, og som skal dække udgifter til undervisningen. Odense Universitet har derfor mulighed for at levere undervisning til historiestuderende i samme omfang som Københavns og Århus universiteter, men det er op til universiteterne selv, hvorledes de vil disponere over deres samlede bevillinger, herunder hvor mange fastansatte lærere de ønsker at have; ministeriet blander sig ikke i det.

Jeg er opmærksom på, at der ikke er helt ens forskningsvilkår på universiteterne. Disse forskelle, der bl.a. er historisk betingede, kan blive så store, at det ikke er rimeligt, og det har jeg forsøgt i et vist omfang at råde bod på derved, at universiteter med lav forskningsprocent har fået forholdsvis flere forskningsressourcer de senere år, sådan som det fremgår af Universiteter i Vækst, og det gælder også i dette tilfælde Odense Universitet.

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg vil gerne takke mange gange for svaret. Det var et dejligt positivt svar, men det efterlader dog én ting som et problem, og det er forholdet mellem universitetsassistenter og lærere med forskningsret.

Ser ministeren ikke et problem i, at vi har alt for mange undervisningssergenter, som det hedder i jargonen, gående rundt på vore universiteter, og at vi ikke får den sammenhæng mellem forskning og undervisning, som er kendetegnende for dansk universitetsmiljø?

Jeg vil høre, om ministeren i al evighed vil holde sig ude af en nærmere vurdering af det spørgsmål og fastholde det helt decentrale princip på området.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg er ganske enig med spørgeren i, at det er vigtigt at sikre sammenhæng mellem undervisning og forskning og netop sikre den rigtige sammenhæng. Det mener jeg i øvrigt at vi med det seneste forslag om universiteter i vækst netop har lagt op til. Det er min holdning, at den undervisning, der foregår på vore universiteter, skal være forskningsbaseret, og derfor skal der selvfølgelig også være en rimelig balance mellem dem, som spørgeren kalder undervisningssergenter, altså undervisningsassistenter, og fastansatte lærere. Jeg mener, at vi er på ind i en udvikling, hvor der bliver plads til at have flere fastansatte lærere, sådan som det også viser sig på Odense Universitet.

Hermed sluttede spørgsmålet

Spm nr. S 197

7) Til arbejdsministeren af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Finder ministeren det i orden, at man kan rejse Europa rundt som arbejdsløs dansker på dagpenge, sådan som det er beskrevet i Ekstra Bladet den 9. november 1994?«

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

En avisartikel, som omtaler en ung mand, der tilsyneladende 2 gange a 3 måneder har holdt en formentlig god ferie i Grækenland og Spanien på statens regning, er indiskutabelt provokerende.

Den mulighed, der er for under visse betingelser at bevare dagpengere retten i en 3-månedersperiode under ophold i de europæiske lande, der er omfattet af EØS-aftalen, er nemlig forbeholdt de dagpengemodtagere, der rejser ud for at søge arbejde.

Denne objektive ret følger af EF-reglerne i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed, som jo har været gældende siden 1. januar 1973. Det er en betingelse, at medlemmet rejser til et andet EØS-land for at søge arbejde, og dagpengere retten vil derfor kun kunne bevares, hvis formålet med opholdet er at søge arbejde og ikke at holde ferie.

I forbindelse med ansøgningen om den nødvendige attest, som udstedes af Direktoratet for Arbejdsløsforsikring, skal medlemmet udfylde et skema, hvor medlemmet på tro og love angiver formålet med rejsen. Samtidig skal medlem-